

at denne Skude med samt dens Besætning og Ladning kun blev reddet ved et tilfældigt forbisejende Skibs Hjælp. Denne Skude var over 55 Aar gammel. Jeg kender den tilfældig af personlig Erfaring fra Rejser til Norge, jeg kender dens Snavs og dens Kakerlakker. Dette Skib drev hjælpeløst om, det var ikke forsynet med traadløst Telegrafapparat; disse Apparater er jo i det hele taget vor Handelsflaade saa godt som blottet for, skønt de dog kan redde Mandskabets Liv under vanskelige Forhold. Jeg erindrer ogsaa om den store Ulykke, som fandt Sted, da et Skib med 12 Menneskeliv forsvandt i Østersøen. Om denne Skude er det af Søens Arbejdere hævdet, at Skibet, som var bygget i Gøteborg, oprindeligt var bestemt til Flodfart, men at det havde vist sig ubrugeligt dertil og derefter var købt af det danske Rederi til Fart i Østersøen. Og det er blevet hævdet fra Søens Arbejders Side, at Mandskabet, naar det kom i Land fra en Rejse med denne Skude, priste sig lykkeligt over at være sluppet derfra med Livet. De Medlemmer, der kender Islandsfarten, vil vide, at der i den indtil for et Par Aar siden fandtes en ældgammel Skude, uhyggelig snavset og i høj Grad ubehagelig for Passagererne i denne vanskelige Fart. Søen var, man kan næsten sige, saa naadig at tage den for et Par Aar siden, ellers vilde den formodentlig endnu være i Fart. Der var, saa vidt jeg erindrer — jeg har desværre ikke Oplysningerne hos mig — for kort Tid siden en Sag for Sø- og Handelsretten, hvor der var Tale om et Skib, der var væltet om paa Siden og havde faaet sin Maskine fyldt med Vand. Maskinmesteren afgav den Forklaring, at han godt havde kendt denne Tilbøjelighed hos Skibet og ogsaa havde paatalt den overfor Rederiet, men at der ikke var gjort noget for det, før Ulykken skete. Og om det meget omtalte ved Nordsjælland saa sørgeligt forulykkede Skib har den forulykkede Kaptajns Broder hævdet, at der ofte havde været Tale om at foretage en Reparation af dette Skib, men at den stadig var blevet udsat og ikke var blevet foretaget, før Ulykken skete. Ærede Medlemmer vil ogsaa alle kende den Forfatning, hvori mange af de Skibe, som besørger Trafikken mellem København og Østjylland, befinder sig. Jeg kan endnu huske mange af disse Skibe fra min Barndom, idet jeg har rejst med mange af dem i min Barndom og døjet under den Sammenstuvning af Passagerer, som fandt Sted den Gang, og som finder Sted endnu.

Vi har desuden under Isvanskelighe-

derne set, hvorledes Skibsfarten har staaet ganske hjælpeløs. Der er kun et af Selskaberne, der er i Besiddelse af en Isbryder, og denne Isbryder er rigtignok over 40 Aar gammel. Og medens man i Bladene har set Beretninger om, at to finske Skibe ved egen Hjælp har kunnet passere baade Kattegat og Østersøen og har kunnet foretage Rejsen fra Finland op til den isblokerede Københavns Havn uden Hjælp, saa har de danske Skibe ikke været saa kraftigt bygget, de har været ganske hjælpeløse, og Selskaberne har staaet magtesløse. Samtidig med, at Rederierne kommer og forlanger Assurancesummerne udleveret til Uddeling til Aktionærerne, har de henvendt sig til den højtærede Handelsminister om Hjælp til at faa Skibe løs af Isen, og Københavns Havns Isbryder har maattet foretage lange Rejser helt op til Gøteborg for at frigøre Skibe, der ikke skulde til Københavns Havn, men ned i Østersøen. Og samtidig med, at Rederierne henvender sig til Regeringen for at faa disse Assurancesummer udbetalt, gør de i Pressen Propaganda for, at Staten skal bygge en Isbryder til Hjælp for deres Skibe. Det er imidlertid en Regel ved Brandassurance, at den, hvis Hus er brændt, og som ikke bygger et nyt, ikke kan faa den fulde Assurancesum udbetalt. Den højtærede Minister gjorde i sin Indledningstale den Opfattelse gældende, at Rederierne havde fuld Ret til disse Penge. Men naar en Mand ikke bygger et nyt Hus op, gøres der, som sagt, et Fradrag i Assurancesummen paa forskellige Procent, jeg tror fra 15 til 25. Mine Partifæller i Folketinget har foreslaaet, at der skulde gøres et Fradrag til et Sømandshjem. Det vandt, jeg tør næsten sige selvfølgelig, et teoretisk Bifald, men noget praktisk Udslag har dette Bifald ikke givet sig. Det er naturligvis ogsaa nemmere at lade Minebøssen paa Langelinie samle ind til de gamle Sømand og deres efterladte og til de efterladte af de Søfolk, som har ladet Livet under Krigen. Men da jeg indser, at et saadant Formaal som Sømandshjemmet ikke kan vinde nogen Tilslutning, vil jeg omtale en Udvej, som man maaske kunde gaa, nemlig den, at der i Lighed med, hvad man kender fra Brandassuranceomraadet, gøres et Fradrag i Tilfælde af, at disse Assurancesummer ikke anvendes til Bygning af nye Skibe; de herved indvundne Penge kunde man saa anvende til en Isbryder. Naar det frie Initiativ skal hævdes overalt, hvor det gælder om at tjene Penge ved Skibsfarten, maa dette Initiativ ogsaa paakaldes for at skaffe de nødvendige Midler til Driften,